

СОНЦА:
Усход, захад, даўжыня дні:
Мінск — 8,20, 16,17, 7,57;
Віцебск — 8,16, 16,01, 7,45;
Масты — 8,09, 16,07, 7,58;
Гомель — 7,59, 16,11, 8,12;
Гродна — 8,34, 16,34, 8,00;
Брэст — 8,27, 16,42, 8,15.

МЕСЯЦ:
Першая чвэрць 13 студзеня.

ІМЯНІНЬ:
Сільвестра, Серафіма, Да-
маслава, Паўла

ЗВЯЗДА

15 студзеня 1992 г.

серада, № 8 [21786]

● выдаецца са жніўня 1917 г.

● БЕЛАРУСКАЯ ГАЗЕТА

● цана 40 кап.

ГОЗГАЛАС

ЦЭНЫ НА РЫНКАХ (у рублях)

Рыга, Бульба — 7—8, капуста — 3—4, морква — 5—8, буракі — 5—8, смятана — 40—100, тварог — 40—50, малако — 8—12, ялавічына — 40—50, свініна — 50—130.

Талін, Бульба — 8—10, капуста — 4, морква — 5, смятана — няма, тварог — няма, малако — няма, ялавічына — няма, свініна — 80—100.

Санкт-Пецярбург (Кузнечны рынак). Бульба — 10—25, капуста — 10—15, морква — 10—15, буракі — 10—20, смятана — 150, тварог — 40, малако — няма, ялавічына — 150—250, свініна — 150—350.

Масква, Бульба — 10—20, капуста — 8, морква — 20, буракі — 7, смятана — 60, тварог — 60, малако — 10, ялавічына — 150—200, свініна — 140—200.

Мінск (Камяроўскі рынак). Бульба — 6—8, капуста — 2—5, буракі — 2—5, смятана — 60, тварог — 60, малако — 10, ялавічына — 70—80, яйкі — 25, яблыкі — 10—25, мандарыны — 30—35, мёд — 160—180, піва (1 бутэля) — 10, цыгарыты — «Арбіта» — 10. 14 студзеня на Камяроўскім рынку 75-рублёвыя аркуш купонаў прадаваліся за 130 рублёў, 200-рублёвыя — за 200—220 рублёў.

Вільнюс. Бульба — 5, капуста — 4, морква — 7—8, буракі — 7—8, смятана — няма, тварог — няма, малако — няма, ялавічына — 80—90, свініна — 80—90.

«Агенства РІД».

ПЕНСІЯНЕРЫ РАЗЫШЛИСЯ

ГОМЕЛЬСКАЯ ВОБ-ЛАСЦЬ (У Пяркаў). Нейкая незвычайная агрэсія насць з'явілася ў некаторых вёсках. Толькі ў адзін дзень 7 студзеня яны ўчылі чатыры жорсткія бойкі. Ды і кім? Са сваімі блізкімі родзічамі.

Так, раней судзімы 77-гадовы Ф. Бялоў з вёскі Пяркаў Гомельскага раёна са сваім жывот у жывот свайму 17-гадоваму ўнуку. Тое самае ўчылі і жыхары Светлагорска В. Папоў з зяцем М. Салдаценкам у кватэры апошняга. А. Ф. Са-

лавы з вёскі Мармовічы гэтак раіна паразіў сына твар і шыю, але атрымаў ад яго ўдар малатком па галаву і трапіў у вальну.

«Артыналь» заварыў спрэчку з жонкай і А. Лю-

банец з вёскі Віць Хойніцкага раёна. Ён выліў 10 лі-

траў бензіну на падлогу сва-

ёй хаты і чыркнуў запал-

кай. У выніку жонка са-

шматлікімі апёкамі змешча-

ла ў рэанімацыйнае аддзя-

ленне бальніцы. Дык што ж

здараўлася з пенсінерамі?

Казавацца, яны сустракалі

Каляды і добра перабралі

спіртнога.

З НЕАФІЦЫЯЛЬНЫХ КРЫНІЦ

АД ШПАЛЕРАЎ ДА ТАЛЕРАЎ

Усе краіны СНД збіраюцца ў будучым увесці свае ўласныя валюты. Ады дзяржа-вы былога СССР яшчэ толькі марца аб гэ-тым, другія — вось-вось пачнуць распла-вацца сваімі грашовымі знакамі. Але ёсць адна характэрная асаблівасць — новыя гро-шы друкуюцца на замежнай паперы ў краі-нах Захаду. На гэтым фоне вельмі цікавы наступны факт. На адной з папярковых фаб-рык Магілёўскай вобласці аўтарытэтная камісія з Мінска вывучае магчымасці на-ладжвання вытворчасці ўласнай грашовай па-перы. Дарэчы, тэхналогія вырабу паперы для беларускіх талераў не вельмі адрозні-ваецца ад вытворчасці шпалераў (выпуск якіх нядаўна з поспехам асвоіла вышэй-названая фабрыка). Хутка пачнуцца пер-шыя спробы, а там, магчыма, Беларусь ста-не першай з краін СНД, грошы якой буд-дуць выраблены з уласнай паперы. А для дзялёку «цэнавой эканоміі» паведамляем, што месца дыслакацыі папярковай фабрыкі рэдакцыя ведама, і мы гатовыя раска-заць аб ім за адпаведнае ўзнагароджанне (ніжэй рыначных цэн).

«НАМ ЦЕСНА У СТАРЫХ СЦЕНАХ»

Цяжка ахарактарызаваць адным словам час, у які мы жы-м. Скажаць, што ён складаны — бадай, нічога не скажаць. Здаецца, што ўсе людзі кінуліся шукаць доўгі рубель, выга-дае месца работы і прылажкі, на якія яшчэ калі-нікі нешта выкапавалі. Такое ўражанне, што камерцыя і бізнес запала-нілі не толькі розум, але і душы людзей. Цікава, ці не апусце-лі зусім чыталыны залы нашай галоўнай бібліятэкі рэспублі-кі? З такім пытаннем наш карэспандэнт звярнулася да за-дадзенай аддзела абслугоўвання Дзяржаўнай бібліятэкі Рэспублікі Беларусь, якая нядаўна наслала імя У. І. Леніна, Лары-сы Іванавічы ПРАДКА:

— Не, колькасць чытачоў не зменшылася. Наадварот, чытачоў павялічылася.

— А з чым гэта звязана?

— Мы лічым, што людзей да нас вабяць кніжныя фон-ды бібліятэкі. Яны багатыя і універсальныя. У нашых кнігасховішчах можна знайс-ці розную літаратуру па ўсіх галінах ведаў. Змя-ніўся і наш падыход да чы-тача. Зараз мы запісваем і абслугоўваем усіх жадаю-чых. Студэнты — з перша-га курса, між тым як ра-ней-толькі пачынаючы з трэцяга. Школьнікі і лі-цэісты. Абслугоўваем ча-сова і доўгатэрмінова. Калі будзе новы будынак, мяр-куем адкрыць залу для юнацтва. Бо дзяцей і пад-леткаў да нас ідзе вельмі шмат, і іх цікавіць спецы-фічная літаратура.

— У нас жа некалькі на-вуковых залаў...

— Так. Але ў апошнія га-ды дзяржаўны супрацоўнік і спецыяліст тут хольцяць раздзі. Гэта звязана з тымі праграмамі, што праходзяць у нашай краіне. Закрываюцца кафедры грамадскіх на-вуک і няважліва інстыту-ты. Таму многім навуко-

вым супрацоўнікам прыхо-дзіцца мяняць работу, нават погляды. Некаторыя з тых, хто наведваў залу тэхнічных навук, заняліся камерый-най дзейнасцю. Зараз іх ці-кавіць іншая літаратура. Ад-бясацца ўзаемапрацінен-не навук, пашырэнне інта-рсаў. Галіновыя залы прак-тычна адкрылі сваё.

— Якая літаратура най-больш цікавіць ваших чыта-чоў?

— Вельмі розная. Але ча-сцей бярэць эканамічную, пра рынак, бізнес, марке-тынг. Мы разумеем, што лю-дзям не заўсёды хапае ча-су паспець усе прычытаць у зале. У такіх выключных выпадках мы выдаём кнігі на суткі, на святочныя дні — на час, калі не працуе бібліятэка, — за плату: 1 рубель за суткі. Дарэчы, ёсць у нас і іншыя дадат-ковыя платныя паслугі.

— Калі ласка, раскажыце пра іх больш падрабязна.

— Іх шмат. Назаву нека-трых. Ёсць у нас служба прымёму заказаў па тэлефо-не. Каштуе такая служба 20 копеек. Але колькі ча-су эканоміцца! З 9 да 19 га-дзін па тэлефоне 27-89-14

— Цікавіцца разам тва-рамі класікаў марксізму-ленінізму?

— Чытаюць. Праўда, не-каторыя вышукваюць не-матэрыяльныя выданні, зра-біць аналітычны агляд па-літыкі апусцілі паліцы з та-мамі Маркса і Леніна. Не, не апусцілі. Мы толькі зменшлі колькасць экзе-мпляраў. Фонды нашы рас-туць хутка. Шмат праблем з іх размяшчэннем. Нам тут вельмі цесна. Старыя

тоўстыя сцены не дазва-ляюць хоць колькі-небудзь механізаваць нашу пра-цу. Не змаглі іх прабіць, каб наладзіць пнеўмапошту. А гэта значна паскорыла б вы-кананне заказаў. Але нека-тыя працэсы ў нас ужо аўтаматызаваны. Выкары-стоўваем камп'ютэры. Мы марым пра новы будынак для нашай бібліятэкі. Быў конкурс на яго праект. Вы-бралі лепшы. Там прадуг-леджана ўсё: мноства за-лаў — і для інвалідаў, і для індывідуальнай работы з лічбавай машынай і лі-чбавай тэхнікай. Камфорт-насць усюды. Спецыяльныя ліфты і асобны ўваход для інвалідаў. Буфеты, каб лю-дзі не жаваці бутэрброды ў цёмных калідорах, які за-раз у нас у навуковых за-лах.

— А дзе будзе размяшча-ны новы будынак?

— Пакуль што выдзелілі месца ў раёне станцыі мет-ро «Усход». Гэта вельмі далёка ад цэнтру. Людзям будзе нязручна туды е-здзіць. Былі прапановы на-правадзіць машыну, побач з Палацам спорту. Але...

— Калі пачнецца будаў-ніцтва?

— Цяжка сказаць. Ма-быць, не раней як праз два гады. Нема сродкаў.

Няўжо мы не знойдзем сродкаў, каб захаваць ду-хоўныя скарбы айчыны і су-вясеннай навуцы, літарату-ры і культуры? Каб заха-ваць інтэлектуальную скар-біцу суверэнай Беларусі.

Марыя ДАБЖЫНСКАЯ.

МІР ВАШАМУ ДОМУ!

«Мир и дом» — так называецца новая газета, якая толькі што з'явілася ў кіёсках «Саюздруку» Наваполацка.

Калі прааналізаваць змест гэтай выдання, то можна сказаць, што маем мы газе-ту-громадзвод. Чытач сё-ня сыты ў большасці сваёй палітычнай хронікай, а тут — нешта падобнае на да-машняга доктара ў чэхаў-скім разуменні, калі ў са-важы, акрамя стэтакскапа, і свецкая хроніка, і свежы анекдот, і крыху прыгод, вершы дарослыя і вершы дзіцячыя.

10 тысяч — тыраж пер-шага нумара, у бліжэйшых планах — 100 тысяч. Вы-данне распаўсюджаецца таксама ў Віцебску, Мінску, Бранску, Смаленску. А ў Грозным, мэркуецца, будзе адкрыты ўласны карпункт, адной з задач якога стане выпуск укладшых на мясцо-вай тэматыцы.

БЕРАГУЦЬ ГОНАР МАРКІ

Аказваецца, мінскі га-дзінніквы завод «Пра-мень» моцны ў вытворчасці не толькі «Перабуду», але і кварцавых гадзіннікаў з сімваламі Беларусі.

На іх шыферблате «Па-гоня» (з аднакай: «ста-ражытны сімвал Беларусі XIII — XVIII стст.» Чаму ж без дабаўлення «Дзяр-жаўны герб Рэспублікі?» на фоне карты Беларусі.

АКІЯН НЕ ПЕРАШКОДА

СМАРГОНЬ. Сяброў у асобе школьнікаў з амерыканскага горада Амерыкан Форт знайшлі члены КІДа пры першай га-радскай школе Сморгоні. Спачатку была толькі перапіска, а надалей заакаяныя госці на чае з выкладчыкам географіі М. Мауэрман наведвалі Гродзеншчыну. У будучым годзе пла-нуецца візіт у адзак у Амерыку.

Арлоўская, 18

Мінск. Вуліца Арлоўская, 18, салон-атэлье «Практич-ная мода». Гэты адрас вядо-мы ўжо многім міна-чам, і ў прыватнасці, мін-чанкам, якія жадаюць не-толькі стаць прафесіяналь-нымі манекеншчыцамі, ко-лькі навучыцца быць про-ста прывабнымі, пазбягаю-чы ад розных комплексаў і не-дахопаў. А зрабіць гэта можна ўсё за тры месяцы. Спяшаюцца наведваць са-лон!

ЧП на МА.Э

Ахвар назе

З-за пажару спыніўся га-лоўны канверс завода-гіган-та, які, дарэчы, праз нека-тыя час зноў запрацаваў.

Прычына пажару і ўрон устаўляюцца.

Яшчэ адна партыя

135 беларускіх дэлегат-наў наведвалі на аздараўле-не ў Саксонію, федэраль-нае зямлю ФРГ, самалёт-на «Люфганс». Яны адлучылі ў санаторыі і сем'ях. У мінулы панядзе-лак «Аэрафлот» перавёз у Берлін яшчэ адну групу дэлегат. Аздараўленне і тых і другіх арганізавана Бела-рускім дабрачынным фон-дам «Дзеціны Чарнобыля».

Дадумаліся...

ДОБРУШ

Мясцовыя гандлёвыя работнікі са зго-ды ўлад зрабілі пакупнікам сюрпрыз, які выклікаў неад-назначную ацэнку ў насель-ніцтва. Тут па камерый-най плане — 60 рублёў за бу-тэльку — арганізавалі про-даж гарэчкі. Без купонаў і талонаў! Але з магільна-скай вышай такі «гонар», называецца «Дзіцячы свет».

Прычына, дзяцтва, да-спіртнога!

Рада ведае —

раферэндум будзе

13 студзеня на пася-джэнні кардынальнай ра-ды ініцыятыўнай групы па правядзенню ўсебеларуска-га рэферэндуму ўдзелі-ліся тэкст заявы для рэгі-страцыі ў Цэнтральнай вы-барчай камісіі пытанні, што выносіцца на рэферен-дум. Дарэчы, колькасць членаў ініцыятыўнай групы па ўсёй рэспубліцы — пры-кладна 500 чалавек.

тоўстыя сцены не дазва-ляюць хоць колькі-небудзь механізаваць нашу пра-цу. Не змаглі іх прабіць, каб наладзіць пнеўмапошту. А гэта значна паскорыла б вы-кананне заказаў. Але нека-тыя працэсы ў нас ужо аўтаматызаваны. Выкары-стоўваем камп'ютэры. Мы марым пра новы будынак для нашай бібліятэкі. Быў конкурс на яго праект. Вы-бралі лепшы. Там прадуг-леджана ўсё: мноства за-лаў — і для інвалідаў, і для індывідуальнай работы з лічбавай машынай і лі-чбавай тэхнікай. Камфорт-насць усюды. Спецыяльныя ліфты і асобны ўваход для інвалідаў. Буфеты, каб лю-дзі не жаваці бутэрброды ў цёмных калідорах, які за-раз у нас у навуковых за-лах.

— А дзе будзе размяшча-ны новы будынак?

— Пакуль што выдзелілі месца ў раёне станцыі мет-ро «Усход». Гэта вельмі далёка ад цэнтру. Людзям будзе нязручна туды е-здзіць. Былі прапановы на-правадзіць машыну, побач з Палацам спорту. Але...

— Калі пачнецца будаў-ніцтва?

— Цяжка сказаць. Ма-быць, не раней як праз два гады. Нема сродкаў.

Няўжо мы не знойдзем сродкаў, каб захаваць ду-хоўныя скарбы айчыны і су-вясеннай навуцы, літарату-ры і культуры? Каб заха-ваць інтэлектуальную скар-біцу суверэнай Беларусі.

Марыя ДАБЖЫНСКАЯ.

КАНФЛІКТНАЯ СИТУАЦИЯ

Стан грамадства — крызісны, на прадпрыемствах — перадзаставочны

ТАК ЛІЧАЦЬ У АСАЦЫЯЦЫ НЕЗАЛЕЖНЫХ
ПРАФСАЮЗАў ПРАМЫСЛОВАСЦІ РЭСПУБЛІКІ
БЕЛАРУСЬ

— Спачатку — аб даволі не-чаканай з'яве ў жыцці, скажам так, афіцыйных прафсаюзаў. Выдзяленне з іх масы незалеж-най асацыяцыі — гэта што: выйгрышная поза, дайна палі-тычная мода ці прыняцтва неабходны крок? Між іншым, хто-ніхто ва ўплывовых пра-фсаюзных колах называе вас раскольнікам...

А. БУХВОСТАў: Наклейван-не ярлыкоў — даўня наша хвароба. Не буду ўступаць у дэмагогічныя спрэчкі, проста параю апанентам удумацца ў тое, чаго патрабуе логіка жы-цця. Хочам мы таго ці не, але прафсаюзы рух расколіваецца. Федэрацыя прафсаюзаў у сваім ранейшым выглядзе была вель-мі неаднароднай па структуры — аб'ядноўвала аж 32 га-ліновыя прафсаюзы. Такі кангла-мерат яўна слабе не апраўда-ваў, бо амаль у кожнага меліся свае спецыфічныя мэты і задачы.

Да таго ж і разуменне мно-гіх важных праблем у кіраўні-цтва ФПБ і ў шэрагу галіновых прафсаюзаў было рознае, а ра-дыкальныя прапановы «ніжэй-стайцы» далёка не заўсёды браліся «вышэйшайцы» пад увагу. Мы, напрыклад, няк не маглі пагадзіцца з захаваннем за ФПБ тых дзяржаўных функ-цый, якія былі «наважаны» прафсаюзам яшчэ ў сталінска-таталітарныя гады.

Паводле перакананняў, у прафсаюзаў можа быць толькі адна палітыка — абарона эканамічных і сацыяльных правоў людзей працы, аб'яднаных у прафесіянальны саюз. Наша асацыяцыя, свабодная ад у-тварэння розных палітычных партый і пільнаў, уздзяжы дзяр-жаўныя структуры, з'яўляецца поўнацэннай незалежнай у сваіх дзеяннях.

— Але ж, як мне здаецца, і ў незалежнай асацыяцыі ў не-чым звязаны рухі. Глядзіце: усё гэтыя прафсаюзыныя заявы і, прабаце, «апошнія кітайскія папярэджанні» нярэдка аказа-юцца безвыніковымі. Ці не ад-распачы ўзнікаюць думкі аб за-бастоўках? Улады ж тым ча-сам абнававаюць прафсаю-зы ў папалізме, нагітанні са-стоўнасці, грубым славам націс-каюць.

Г. ФЯДЫНІЧ: Калі няма чытай адказаў на справе, то зноў жа ў ход ідуць прыват-на-загадныя метады ўладных органаў эканомікі не падмыс-ляць? Гэта адзін з пільнава-ных метадаў дзялення да ўлад і грамадства пазіцыі працоўных. Забастоўка ж — хоць і суровы, але таксама нармальны, цыві-лізаваны від барацьбы, калі не-абходна дабіцца прыняцця кан-крэтных рашэнняў на карысць чалавека працы.

Завяжу: да галасу прафса-юзаў ураду ў апошні час пры-ходзіцца прыслухоўвацца. Так, 18 снежня мінулага года наша асацыяцыя перадала ў Саўмін рэспублікі свае патрабаванні — з нагоды маючай адбыцца лі-бералізацыі цэн. Адначасова ка-лектывы ўсіх прадпрыемстваў, якія ўваходзяць у асацыяцыю незалежных прафсаюзаў, пра-мысловасці, былі гатовы правес-ці 24 снежня па ўсёй тэрыто-рыі Рэспублікі Беларусь папе-раджальную аднагаласную за-бастоўку. Але яна была адме-нена, паколькі ўрад у вызнач-ны тэрмін да адказа.

Галоўнага, аднак, у докумен-це няма. Кошт спажывецкай карзіны пасля лібералізацыі цэн узрос (па афіцыйных даных) больш чым у 2,46 раза. І ў той жа час зусім не вызначаны крыніцы фінансавання дадат-кова павышэння зарплатаў, са-цыяльных выплат у залежнасці ад рэальнага росту індекса цэн у судзіснах не менш як 0,8

Аднабавочны крокі ў рынак, зробленыя пры адсутнасці практычна ўсіх элементаў рыначнай інфраструктуры, парадзілі ліхаманку ў нашай эканоміцы і — адпаведна — адбіліся на ўсім грамадстве. Самая балючая з гэтых мер — так званая лібералізацыя цэн.

Асацыяцыя незалежных прафсаюзаў прамысловасці з гэтай нагоды прыняла адпаведную заяву, у якой адзначаецца: шэраг патрабаванняў і прапанов прафсаюзаў па абароне эканамічных і сацыяльных інтарэсаў працоўных, усёго насельніцтва ўрадам рэспублікі ўлічаны. Таму прафсаюзы ад правядзення акцый пратэсту, у тым ліку і папераджальнай забастоўкі, часова ўстрымаліся. У той жа час многія прафсаюзы патрабавалі Саўмін праігнараваць.

Сітуацыя складваецца выбухавобэспечна. Рэдакцыя прамысловасці А. БУХВОСТА і Г. ФЯДЫНІЧА вышэйнаведзеныя.

да 1,0. Зноў кіраўнікі нашай эканомікі аказаліся без уласнай праграмы, не гатовымі да павароту падзей. Пасля дэша-тына красавіка яны ўсё ківалі ў бок саюзаўна паўдзускага ўра-да, каго ж будучы абнавава-ваць ціль?

— І таму сітуацыя на прад-прыемствах застаецца перада-заставочнай? Але ж, відаць, падсліваюць і іншыя акаліч-насці, адзначаныя ў заяве аса-цыяцыі. У прыватнасці (цы-туем): «Працоўныя калектывы не бачаць і не адчуваюць рэаль-ных дзеянняў урада па нарошч-ванні вытворчасці тавараў і штодзённых паслуг, у прадук-таў харчавання, без чаго ніякія рашэнні аб лібералізацыі цэн не прывядуць да насычэння рынку».

Прабаце, але канстатацыя гэ-та карынная факта менавіта ў такой плоскасці мае асабіста здаецца, хоць і справядлівая, але найўня. Ясна, як дзень, што ранейшым адміністрацый-на-загаднымі метады ўладных органаў эканомікі не падмыс-ляць? Гэта адзін з пільнава-ных метадаў дзялення да ўлад і грамадства пазіцыі працоўных. Забастоўка ж — хоць і суровы, але таксама нармальны, цыві-лізаваны від барацьбы, калі не-абходна дабіцца прыняцця кан-крэтных рашэнняў на карысць чалавека працы.

Завяжу: да галасу прафса-юзаў ураду ў апошні час пры-ходзіцца прыслухоўвацца. Так, 18 снежня мінулага года наша асацыяцыя перадала ў Саўмін рэспублікі свае патрабаванні — з нагоды маючай адбыцца лі-бералізацыі цэн. Адначасова ка-лектывы ўсіх прадпрыемстваў, якія ўваходзяць у асацыяцыю незалежных прафсаюзаў, пра-мысловасці, былі гатовы правес-ці 24 снежня па ўсёй тэрыто-рыі Рэспублікі Беларусь папе-раджальную аднагаласную за-бастоўку. Але яна была адме-нена, паколькі ўрад у вызнач-ны тэрмін да адказа.

Галоўнага, аднак, у докумен-це няма. Кошт спажывецкай карзіны пасля лібералізацыі цэн узрос (па афіцыйных даных) больш чым у 2,46 раза. І ў той жа час зусім не вызначаны крыніцы фінансавання дадат-кова павышэння зарплатаў, са-цыяльных выплат у залежнасці ад рэальнага росту індекса цэн у судзіснах не менш як 0,8

— У той жа час шмат рэзю-аб неабходнасці раўнапраўнага

Маргарыта КАНДЫРАНДА (на здымку) — мадэльер-канструктар брэскага атэлье «Купалінка». Атрымаўшы высокую прафесіянальную падрыхтоўку ў Віцебскім тэхналагічным тэхнікуме, Маргарыта ўжо пяць гадоў шчы прыгожа, элігантна, моднае адзенне для жанчын. Многія брасцкія ўдзячылі ёй за выдатна выкананыя заказы. Ёсць у дзяўчыны і захапленне. Яна з задавальненнем іграе ў спектаклях народнага тэатра брэскага Палаца прафсаюзаў.

Фота Эдуарда КАБЯКА (БЕЛТА).

лёў — жыў як хочаш, хадзі галодны.

Так што шок ідзе за шокам, а дзе ж тэрміны? Тая, які бы ска-заць, «тэрміны», якія пра-нуюць у Дзяржаўнаму, і сё-ня ўсё трымаюць у тэйме, не паказваюць метадзі разлікаў: сапраўды, з якіх разлікаў з'я-віўся кошт спажывецкай карзі-ны, адкуль выведзены каэфі-ціент яго росту 2,46? А на гэ-тай жа, прабаце, «базе» і вы-расла недарэчная лічба пражы-тачнага мінімуму. Такія вось шчырасць і адкрытасць у адно-сінах да насельніцтва...

— Наколькі мне вядома, пы-танне канверсіі прадпрыемстваў ваеннай вытворчасці — яшчэ адна болевая наша кропка. На гэтых заводах працуюць у Бе-ларусі дзесяткі тысяч людзей, і калі яны застаюцца без рабо-ты, без сродкаў да існавання, то дзейную сітуацыю не хочацца нават і прагназаваць.

А. БУХВОСТАў: Канверсія — гэта якая адна з тых праблем, па якой у свой час мы разлічы-лі з кіраўніцтвам ФПБ. Яшчэ мінулы вайсковы мы настойлі на тым, што рэспубліцы ў гэ-тым плане неабходна адпавед-ная праграма, а нам адказвалі — гэта, маўляў, утопія. Тым больш такі падыход быў харак-тэрны для многіх кіраўнікоў у Саўміне. Урад цяпер спісаў даўгі з шэрагу прадпрыемстваў «абаронкі», з Мінскага ВА вы-лічальнай тэхнікі, напрыклад, прыкладна 150 міліянаў руб-лёў. А далей? Якую прадукцыю будуць вырабляць для спецыя-на 28 тысяч рабочых і інжыне-раў? Як захаваць навуковы і культурны патэнцыял вельмі-літ вытворчасці? Хто пра гэта павінен думаць?

ЗОНА АСАВЛІВАЙ УВАГІ

«ПАТРЫЁЎ» ШТУРМІЮЦЬ ПРАЦАТУ

У аддзеле для льготнікаў, які існуе ў мінскай ЦУМЕ, выпадкова сустракаюцца знаёмыя: той скурчавы рулон толькі што куплены шыкоўны дыван.

— Ты тысячы ўбухаў! — з гордашчю паведаміў ён. — Нядаўна ў чаргу на халадзільнік запісаўся. Кажуць, праз квартал атрымаю. А там і «сценка» падзеся.

А як ты трапіў у льготнікі? — пацікавіўся я. — У Афганістане ж, здаецца, не ваяваў?

— Ён жа ў мяне ліві-дагар! — гучна засведчыла яго жонка. — У зоне працаваў.

— І як доўга? — І я ўжо не памятаю.

А я ўспомніў. Гэта было вясной 1987 года. Жора (назва яго так) прапрацаваў да мяне ў перапоўненым аўтобусе.

— Ваенкамат зусім замучыў, — цяжка ўздыхнуў ён, — у Чарнобыль вырашлі паслаць. Цяжкі тыдзень дома не начуноў. Знайшлі дурня!

І вась Жора — патрыёт-літватор. Мясца адпаведнае паводле свечанні, карыстаўся льготамі: ездзіў бесплатна ў гарадскі прыгарадны транспарт, атрымліваў спецыяльны, а трымаў асаблівае, за кошт дзяржавы аплатавае на дэпман і чыстым моры... За якія заслугі? Жора чатыры дні правёў у Хойніках. Чатыры дні з дарогам туды і назад.

Колькі ў нас такіх «літваторы»? На гэта пытанне я папрасіў адказаць кіраўніка спраў Першамайскага райсавета народных дэпутатаў Мінска А. Капусту.

— За ўсю рэспубліку сказаць не магу, — Анатоль Уладзіміравіч дастаў з шыфдаля патрэбны паперу, — а вась у нашым раёне такіх «асоб» некалькі дзясяткаў набярэцца. Усе законна! Прастаўляў чалавек адпаведную даведку, за свечаннем тэрмава пачынаў, — мы абавязаны выдаць паводле.

Мой субяседнік змоў, паглядзеў за акно.

— Канешне, незаслужана прыраўняў тых, хто прабыў у зоне паўгода, з тымі, хто з'явіўся там наскокам, — працягваў гаспадар кабінета. — Скажам, вадзіцель аўтамабіля свайго шэфа ў Нароўлю, а праз два дні забраў яго адтуль — сёння ён па-

ста аказаўся ў небяспечных дні ў пачатку свайго раёна. Я — за тое, каб усе ж адца, як кажуць, Богу Божава, а літватору літваторства. На жаль, у Законе Рэспублікі Беларусь «Аб сацыяльнай абароне грамадзян, якія пацярпелі ад катастрофы на Чарнобыльскай АЭС» няма ўлічана. Можна толькі заагаварыць — чаму? Спашня на артыкул 13 другога раздзела.

Згодна з ім, літваторам з'яўляюцца грамадзяне, якія «прымалі ўдзел у работах па ліквідацыі вынікаў катастрофы на ЧАЭС у 1986—1987 гадах у межах зоны эвакуацыі, ці занятых у гэты перыяд на эксплуатацыі ці іншых работах па ўказанай станы (у тым ліку часова накіраваныя на камандзіраванні)». Апошняя частка падкрэслена мною невыпадкова. Што значыць часова? Дзень, тыдзень, месяц? Гэта пераважна, Па-другое, тут не агава-рана ступень удзелу ў літваторы. Скажам, хто больш рызыкаваў здароўем: начальнік у легаву, які «аглядаў» мёртвыя вёскі ці выступаў у рэальным доме культуры, альбо рабочы брэсцкага «Газэапарата», што лаўзі па стрэхах хат, нашіптаных атрутаў?

Тое самае і з літваторамі 1988 года. Дарчы, гэта катэгорыя, па-моўму, незаслужана пакрыўджана. Мяркуюць некалькіх людзей, якіх вадзіцель павінен быў з'явіцца ў зоне 25—29 снежня 1987 года. Каласік з Мядзельшчыны ішчыў месцамі 1988 года, займаўшы дэзактаваўшы населены пункт, будаўніцтвам агароджы Палескага экалагічнага запаведніка, зіму правёў у палатцы, з ранку да вечара знаходзіўся на забруджанай тэрыторыі. Скажым, калі ласка, хто з іх больш апрамяняўся: начальнік вадзіцель ці камандзіроўка? Несумнянна, апошні. А вась ільготы ў іх розныя. Першы рашэннем Мінскай рэспублікі нават падаходным падаткам не абкладаюцца. А другі не мае права стаць у льготную чаргу...

Пішу аб гэтым і лаўлю сябе на думкі: можа, адмяніць усе гэтыя льготы, а сродкі накіраваць тым, хто ляжыць пад кропельніцай у «Аксакаўшчыне», хто чакае — не дачакаецца пераважна, тым кволым бабам з зоны, якія выстаюцца

Усе большую папулярнасць завабывае ў маладых брэсцчан барабана дзюдо. Гэтым відом спорта сучасна заахаваная ў брэсцкай ДЮСШ № 7 звыш 200 пачатковых спартсменаў, трыццаць з іх — прадстаўнікі «слабага» полу. Даручы ўнеслі ў агульную скарбонку медалей брэсцкіх барцоў і сваю долю пераможцаў баб.

НА ЗДІМКУ: на трэнерцы кандыдаты ў майстры спорту студэнтка Брэсцкага педінстытута Аля НАРАШЧУК і аднаіначніца СШ № 26 Аня МІХАЙЛІНА.

Фота Эдуарда НАВЯКА (БЕЛТА).

Трыццацігоддзе адзначыла нядаўна адзіная ў Беларусі рэспубліканская спецыялізаваная дзіцячо-юнацкая школа алімпікаў і спартсменаў. Многія з выхаванцаў сталі вядомымі ў краіне і за мяжой спартсменамі, алімпійскімі чэмпіёнамі.

НА ЗДІМКУ: вельмі любіць свайго чаццеракага сябра Тая ХАЛІМАНЦЭВІЧ.

Фота Івана ЮДАША (БЕЛТА).

Банда мезіна

Міліцыянеру мужнасці не пазычаць. Як, зрэшты, і доблесці, адвагі. Гісторыя ведае тысячы прыкладаў, калі, рызыкуючы сабой, салдаты правапарадку прадукцыйна буды, спынялі апальчых злачынцаў, здаралася, прыкрывалі сабой іхных. Але каб паручыць прысягу, самай стаць на злачынцы, арганізаваць банду? Адным словам, стаць прэварацантам? Такое цяжка сабе ўявіць. І ўсё ж...

ШАНТАЖ

Рувім Рымкін пад'ехаў да «Мерыдыяна», як звычайна, недзе гадзіну ў адзінаццаць вечара, калі вясёлая публіка пакідае рэстаран. Тут ён падбіраў пасажыраў і развозіў іх на сваім арандаваным таксі па ўказаных адрасах. Тыя, зразумела, разлічаліся шчодро — у горадзе добра ведалі прыватнага возніка, ды і ён абыходзіў падбіраў — была сваёй кліентура, часцей за ўсё ішчыцы. Тыя асваілі не таргаваліся.

Вось і цяпер у чаканні пасажыраў Рымкін пакручваў у руцх ключы ад машыны. Падшоў яшчэ адзін таксіст. Перакінуліся словамі.

Раптам на поўным хадзе за некалькі метраў ад іх, па-заўважцы выпісавы паўкрот, спыніўся матацыкл. Чамусьці на «Яве» не было нумарных знакаў. Але на гэту акалічэнасць спачатку ніхто не звярнуў увагі, як і на вадзіцеля, і пра пасажыра, што сядзеў у яго за спінай.

У асобных звычайных матацыклістаў шлемы з апушчанымі забарамі.

Матор «таксі» працягваў працаваць. Тым часам пасажыры крэху мітусліва саскочылі на асфальт, агледзеўшы і выхадзіў з-пад крыса балоннай курці нейкі прадаўцавы прадмет.

Сука трэснуў стрэл. У шумным вэрхале, што напавяў наўкол, яго ніхто ўсё-ж не ўспрымаў. Але калі Рымкін раптам асунуўся прама каля свайго машыны, усё схамінуліся. Кінуліся да яго — і здараліся ад жаху: яго цела яшчэ працягвала торцацца, а з ранкі ў яго струменіла кроў. Готысці зняў шапку.

Заўро матацыклі, і быццам засталася рысак, ірануў з месца. Крыж, шум...

Раніцай у Жлобіне толькі і размоў было аб нападзе на прыватнага таксіста. Версіі былі шмат. У горадзе з'явіўся тэрарыст-маньяк, што забіваў людзей, — гаварылі адны. Ды тут яшчэ цялая дэма, — сцявалі другія. Маўляў, справа іх рук і зойства Валішчына Жамойды. Гэта смерць таксама вельмі ўсхвалявала жыхароў горада і раёна.

Прыкладна тыдні два да апісанага вышэй здарэння ў ноч з 23 на 24 жніўня 1989 года пры загадкавых акаліччых на Малевічым возе быў забіты жыхар Жлобіна В. Жамойда. Яго знайшлі побач з вагончым, дзе звычайна жыў кааператар, якія ўзялі возера ў арэнду. Насіроўвалася, што ў асобных выпадках акаліччых агітэральна зброя, хутчэй за ўсё, страляў з малалібернай вінтовак або карабіна, да таго ж, абавязкова забіты ў шыю. Выпадковы? Хутчэй заканамернасць, бандытскі «пачырк».

А неўзабаве жыхары Жлобіна пераканаліся, што ў горадзе агульнага зла. Ды і неўзабаве акаліччых вельмі ўзбавілі гэта. Па логіку, чымуніш адно злачынства, а тым больш — наўмыснае зойства, злачынскі павінен былі стацца, залечы на дню. А тут — усё наадварот.

Позна вечарам у кватэрах мясцовых кааператараў чуліся тэлефонныя звонкі. Часцей за ўсё адзін і той жа грубы мужніны голас пагрозліва папярэджваў:

«...Жамойда І. Рымкін, адмовіліся дзяліцца з намі сваімі даходамі. Спэдажы, вы будзеце больш разумнымі. Інакш...»

Трэба сказаць, гэта былі не пустыя пагрозы. Некалькі разоў падобныя званкі ўарушвалі і сямя кааператара Дзімітрыя Фарбера. А калі ён аднавіў плаціць даніну, хтосьці кінуў пад акно кватэры трайнік зарад. Рэальна адчуваючы небяспеку, Фарберу вымушаны быў разам з сям'ёй перабрацца ў Кіеў, а затым і зусім падацца за кардон.

Быццам кілячы, упіліся невядомыя вымагаўнікі ў Мара — сына забітага Рымкіна. З цынчынай нахабнісцю ўсё той жа голас настаяна нагадваў яму па тэлефоне, што на бара-зе Малевічыха возера павінен быў замест Жамойды праглынуць кулю ён, Мара Рымкін. І калі будзе такім жа незгаворлівым, як бацька, дык хутка пойдзе за ім следам. Давялося і Марату пакідаць родныя мясціны, шукаць прытулку ў іншых краях.

А тым часам сітуацыя ў Жлобіне працягвала ўскладняцца. Начныя звонкі, бясконцыя пагрозы. А тут яшчэ розныя пагалоскі. Кожную раніцу горад працягваўся ў чаканні новых жадлівых гісторыяў. Кагосьці абрабавалі ў цёмным завулку, пірнулі нажом у пляч бойца... І папалі чуткі адна за другой страшнейшыя: не будзе ад бандытаў жыцця, чыя чарга наступная?

Патрэбіліся неадрыўныя меры, каб вывесці горад з шокавага стану, спыніць паніку.

Следчы па асабліва важных справах пры пракуроры рэспублікі Алег Іванавіч Дамураў прыбыў у Жлобін у разгар падзей. Яму і даручана было расследаваць справы аб зойбстве Рувіма Рымкіна.

Першая тоненькая папка з заяваў жонкі па-

Уладзімір ГОЙТАН

ГЭТА ЦІКАВА

Лекі ад СНІДа

Растучае ва ўсіх краінах з вільготным кліматам дрэна гуайяна, якое сваімі саваі душынямі пладамі, можа стаць галоўнай крыніцай сыравіны для атрымання прэпарату, які абяцае збавленне ад СНІДа. Аб гэтым паведаміла йхансбургская газета «Стар» (ПАР).

Што ў «дыпламаце»

Дыпламаты

За выкарыстанне дыпламатычнага багажу для неа-каннага вывазу з Зімбабве рота насарога, што прыма-няецца на ўсходняй мяжы краіны для лячэння мужчынскіх імпаўнцы, у Харарэ атры-маны паўночнаамерыкайскі ды-пламат Хван Дэй Сонг.

Раней на аналагічны аб-вінавачанне з Зімбабве, якая падтрымлівае цесныя адносіны з КНДР, быў вы-двараны яго калега Пак Сі-Енг, напаміла паўднёва-афрыканская газета «Сітэ-афэн».

Аб карысці

«Шкодныя прывычкі»

Самы пахлы француз, жыхар Эльзаса Эміль. Дар адвосткаваў сваё 107-годдзе. Ён на дзесяць гадоў маладзейшы за самую ста-рую французжанку Жанну Кальман, аднак сарод муж-чын утрымлівае ў краіне палым першыства.

Ларан нарадзіўся і пра-вёў усё жыццё ў дэпар-таменце Ніжні Рэйн, пры-свядзіўшы сабе вельмі не-звычайнае рамяство: быў катрайлем, якія стыту-нелы вырабляў. Пасля выха-ду на пенсію пасляўся ў сваёй дачкі. Сакрэт яго доўгажывучасці, як лічыць спецыялісты, просты: эль-зас, па-першае, ядзель вельмі спакойнае жыццё, любіць працаваць у садку, якому ён прысвядзіў усё сваё доўгія пенсійныя гады.

Да 105-гадовага ўзросту ён іншы раз дазваляў сабе выкурыць трубку. Цяпер з гэтым паконава.

Надаўна ў яго быў пера-лом шыі бядра, да таго ж, цяпер некалькі пагорышч зрок. За-за гэтага ён наба-віўся заагаварыць чытаць сваю любімую сатырычную газету «Анар Анішэн», якая карыстаецца папулярнасцю ў Францыі.

«Рагатыя»

пад арыштам

Жывёлагадоўчыя дзвары нагадваюць у гэтыя дні многія паліцэйскія ўчасткі ў горадзе Дабела ў цэнтры Гвінеі. Як паведаміла гві-нейскае агенства друку (АГД), у выніку пасляпо-паведанай аперацыі палі-цыя арыштавала паблізу ад-міністрацыйнага акругі Добо-ла больш як 300 безнадзя-ных кароў і бычкоў. Асно-вай для арышту рагуль па-служылі шматлікія звароты гарадской інтэлігенцыі да ўлад са скаргамі на іх «свавольства».

З надыходам сухога сезо-на ўладальнікам цяжка ста-ла пракарміць рагатых, і іх пачалі выпускаць адразу пасля раінішняга даення на вуліцу для самастойнага по-шукі падножнага корму.

Сотні кароў, авечак, коз і аслоў, якія мірна пасява-ца на гарадскіх вуліцах і пло-шчах, стваралі сур'ёзныя перашкоды руху аўтатран-спарту, забруджваюць мяс-цовасць.

Пра матэрыялаў друку.

ТЭЛЕБАЧАННЕ

15 студзеня

Беларусь тэлебачанне

8.30. Раніца рэспублікі.

8.45. «Дзівоныя аэры». Кіна-нарыс.

9.00. Беларуская літаратура. 9 клас.

9.30. Ліра.

10.45. «Баграціён». Маст. фільм. 2-я серыя.

12.30. Экран дзіцячага фільма. «Маленькая чараўніца».

17.40. «Ліса, мядзведзь і му-жык». Міжраёвая Ціпа. Муль-тфільм.

18.00. Дак. фільм.

18.15. Падых палескай нывы. Пра справы меляратараў тра-ста «Брэсцвободу».

18.55. Наш каментарый. «Стра-сца» на кудэлю.

19.00. Панама.

19.25. Абласныя навіны.

19.35. Сустрача са Старшынёй Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь С. С. Шушкевічам.

19.40. Дзіцячы музычны клуб.

9.50. Разам з чэмпіёнамі.

10.05. Маст. фільм «Ірка». 2-я серыя.

9.35. Канцэрт аўтарскай пес-ні.

10.15. Фільм К. Подніека. «Мя». Частка 3-я.

11.10. Жыццё і смерць В. Ман-дэльштэма.

12.10. Саліскае пытанне.

12.30. Н. Садур. «Пананчка».

12.35. Навукова-папулярны фільм «Народныя лекары».

13.05. Спорт для ўсіх.

13.40. «Хто як можа». Пра эс-тэтыка мастака П. Мудзёста (Талін).

14.15. Тэлеміст.

15.00. Навіны.

15.20. «Сёння і туды».

15.50. «Пішчотнасць да раву-чага звера». Маст. фільм. 2-я серыя.

17.00. «Хто ж мы, немцы Сібі-ры ў 1990 годзе?» (Германія).

18.00. Навіны.

18.20. II Усеазаоны фестыв-аль «Тэлепраграма для дзяцей і юнацтва» «Васілка надзея» (Мужыцкі).

18.50. Па законах рынку.

19.30. Шоу-праграма балыхных танцаў.

19.45. Маст. фільм «Ірка». 2-я серыя.

20.45. Добрыя ночы, малышкі!

21.00. Навіны.

21.35. «Піліс дэсу». Пра лёсы выдатных спартсменаў, якія па-хінулі вільні спорт.

22.30. Падых-канцэрт.

24.00. Навіны.

0.20. Міжнародныя спорна-сці на бильярд.

0.45. «Пішчотнасць да раву-чага звера». Маст. фільм. 2-я серыя.

Рэсійскі канал

8.00. Весті.

8.20. Нямечкая мова. 1-ы год навування.

8.30. Волны час. «Дамашні клуб».

9.05. Нямечкая мова. 2-гі год навування.

9.35. Канцэрт аўтарскай пес-ні.

10.15. Фільм К. Подніека. «Мя». Частка 3-я.

11.10. Жыццё і смерць В. Ман-дэльштэма.

12.10. Саліскае пытанне.

12.30. Н. Садур. «Пананчка».

12.35. Навукова-папулярны фільм «Народныя лекары».

13.05. Спорт для ўсіх.

13.40. «Хто як можа». Пра эс-тэтыка мастака П. Мудзёста (Талін).

14.15. Тэлеміст.

15.00. Навіны.

15.20. «Сёння і туды».

15.50. «Пішчотнасць да раву-чага звера». Маст. фільм. 2-я серыя.

17.00. «Хто ж мы, немцы Сібі-ры ў 1990 годзе?» (Германія).

18.00. Навіны.

18.20. II Усеазаоны фестыв-аль «Тэлепраграма для дзяцей і юнацтва» «Васілка надзея» (Мужыцкі).

18.50. Па законах рынку.

19.30. Шоу-праграма балыхных танцаў.

19.45. Маст. фільм «Ірка». 2-я серыя.

20.45. Добрыя ночы, малышкі!

21.00. Навіны.

21.35. «Піліс дэсу». Пра лёсы выдатных спартсменаў, якія па-хінулі вільні спорт.

22.30. Падых-канцэрт.

24.00. Навіны.

0.20. Міжнародныя спорна-сці на бильярд.

0.45. «Пішчотнасць да раву-чага звера». Маст. фільм. 2-я серыя.

Рэсійскі канал

8.00. Весті.

8.20. Нямечкая мова. 1-ы год навування.

8.30. Волны час. «Дамашні клуб».

9.05. Нямечкая мова. 2-гі год навування.

17.00. Канцэрт выхаванцаў і настаўнікаў школ рэспублікі, прысвечаны 100-годдзю Р. Р. Шчыры.

17.50. «Дзівоныя манежы».

Мультфільм.

18.00. Дак. фільм «Элегія».

«Званы паміж».

19.00. Панама.

19.25. Абласныя навіны (Грод-на).

19.35. Зачытайце маё пісьмо....

19.40. Факты і меркаванні Са-вета Міністраў Беларусі паве-дамяць.

20.25. Калыханка.

20.45. Тэлевіз. Беларускага ўрада. Служба інфармацыі Са-вета Міністраў Беларусі паве-дамяць.

21.00. «Купаліна». Фільм-кан-цэрт.

21.35. Ніка.

21.50. На сесі Вярхоўнага Са-вета Рэспублікі Беларусь.

Першая праграма

6.00. Раніца.

8.35. Фільм — дзіцячым. «Пры-годы ў горадзе, якое няма».